

Negyven éve látja tisztán a kártya üzenetét a füzesabonyi Szabó Gézáné, Ancika. Képessége emberismerettel és bölcsességgel párosul. Ő az, aki sosem sajnálja az időt, ha beszélgetni kell.

 Emlékszik az első esetre, amikor a tanácsát kérték?

 Hogyne, hisz éppen negyven éve volt. Akkor 20 éves voltam, két középkorú hölgy keresett meg. Még meg is kérdezték, hogy nem vagyok-e túl fiatal ahhoz, hogy tisztán lássam a kártyát? Aztán úgy álltak fel, hogy ez hihetetlen, és küldtek hozzám embereket.

 Talán arra is emlékszik, mi volt az első kérdés, amivel megkeresték?

 Hát persze. A pénzről érdeklődtek. Mondtam is és azóta is mondom, hogy soha ne ez legyen az első kérdés, hanem az egészség. Ez persze csak keveseket érdekel, holott az emberek 50-60 százaléka beteg. Rendszerint a pénz és a szerelem az, ami miatt megkeresnek. Ez szinte semmit nem változott az elmúlt négy évtizedben.

 Pedig azóta nagyot fordult a világ…

 Olyannyira, hogy a napokban megkérdezték tőlem, hogy lesz-e háború? Mondtam, nem, mert már van. Semmi jót nem tudok mondani a jelenünkről és a jövőről, az univerzum tele van olyan negatív energiákkal, aminek nem lenne szabad ott lenni. De miért is csodálkozunk ezen? Az emberek 70 százaléka negatív, nem szereti önmagát. Márpedig aki nem szereti önmagát, az hogyan tudná szeretni az embertársait, a világot? Számtalanszor látom, hogy megvesznek valamit, egy vágyott ruhadarabot, utána már nem is érdekli őket, és azért van ez így, mert nem szeretik önmagukat. Pedig önmagunk szeretete is fontos, hiszen mit adunk a világnak, s mit várunk tőle vissza?

 Mióta erősödtek fel ennyire ezek a negatív energiák?

 Talán 5-6 éve tapasztalom, hogy találkozom emberekkel, akiknek mindenük megvan, csak a lelkük nincs. Anélkül meg nem megy. Egy fontos jó tanács: ha belelöknek a gödörbe, ugye ösztönösen kimászol. De soha ne feledd, ki lökött bele. Megbocsátani és továbbmenni viszont tudni kell.

 Tudom, hogy követi a hírek világát. Mit szól mondjuk az oktatás körül kialakult helyzethez?

 Nincs itt olyan nagy baj az iskolákkal, a tanárokkal. Sokkal fontosabb lenne a gyerekeket lassítani. Egy végletesen felpörgetett világban élnek, ahol nincs ideje a játéknak, nincs ideje a szónak. Márpedig, ha a szó elakad, akkor nagy a baj. Hányszor látom, hogy a szülők sms-ben vagy interneten beszélik meg a gyerekkel, mi legyen a vacsora, mi volt az iskolában? Már a gyermekkorban kialakul a negatív érzés, s akkor miért csodálkozunk, ha nem jól hajtogatjuk magunk előtt azt a bokrot, amin keresztül rá tudnánk lépni a helyes útra?

 Családtagjai kérik a tanácsát?

 Inkább azt mondanám, rengeteget beszélgetünk. Az emberek többsége teleaggatja magát bilincsekkel. Egy-egy beszélgetés segít abban, hogy ezek a béklyók megoldódjanak, s akkor könnyebb rátalálni a helyes útra.

 Járt ön már jósnőnél?

 Rendszeresen járok, egy hete voltam utoljára.

 Emlékszik a legmeghökkentőbb kérésre, amit kapott?

 Egy messziről jött férfi, rontást akart valakire rakatni. Elkezdte mondani, mit és hogyan csinálják. Elküldtem, ilyet sosem tennék a saját lelkem érdekében sem. Tavaly februárban megkeresett egy fiatal pár, akiknek nem jött össze a baba és elhatározták, hogy örökbe fogadnak egy gyermeket. Hosszú ideig beszélgettünk. Később újra kerestek és elújságolták, hogy érkezik a saját gyermekük, kérdezték, mit csináltam? Semmit, egyszerűen megnyitottam a lelküket. A világ nagyon egyszerűen működik, egyetlen perc alatt csodát lehet tenni és egyetlen perc ahhoz is elég, hogy minden romba dőljön. Azt pedig már csak zárójelben jegyzem meg, hogy a gyermek kislány lett és az Anna nevet kapta. Kell ennél nagyobb köszönet?

2016. április 8.

Heves Megyei Tükör